

[Elsebeth Kock-Petersen]

krav, vi stiller op, igen ud fra en pædagogisk betragtning, men sandelig også ud fra den betragtning, at vi gerne skulle nå de mål, og derfor bør det selvfølgelig være således, at virksomheden og de ansatte forstår de krav og de mål, der bliver stillet op. Deri ligger selvfølgelig også, at målene og kravene bliver formuleret således, at det også bliver muligt i virksomhedens planlægning at få dem kørt igennem. Der kan ofte være brug for, at man presser på for at få fremmet den arbejdsmiljømæssige indsats – det tror jeg vi alle er klar over – men det er givet, at effektiviteten af indsatsen og forståelsen både hos virksomhed og hos ansatte bliver størst, hvis der bliver en planlægningsmulighed for virksomheden.

Den fjerde ting, jeg vil nævne – den er også nævnt i ministerens redegørelse, men jeg vil meget gerne fremhæve den – er, at Arbejdstilsynet skal, om jeg så må sige, have kasketten af, at Arbejdstilsynet i højere og højere grad går over i rollen som rådgiver og konsulent. Selvfølgelig kan der være brug for blokken og kasketten en gang imellem, men jeg tror, det er vigtigt, at man får denne holdningsændring, igen med det sigte, at virksomheder og ansatte kommer ind i en dialog og får forståelse for den indsats, der skal gøres.

Den arbejdsmiljømæssige indsats er ikke bare nem og firkantet, der skal selvfølgelig også nogle afvejninger til, når vi skal tage højde for på den ene side den frygt og usikkerhed, folk kan have i forbindelse med et arbejdsmiljø, og på den anden side de krav om dokumentation, som vi vel naturligt vil stille, når vi skal vurdere, om et arbejdsmiljø er sundt eller ikke er sundt.

Der kommer en afvejning ind, som jeg tror en principiel diskussion måske kan gøre det lidt nemmere at lave, for netop ved sager, der opstår en gang imellem i pressen og blandt politikerne, vil man tit være med til at skabe en frygt, som ikke altid bygger på saglighed eller dokumentation.

Jeg håber, at vi kan få en arbejdsmiljømæssig diskussion, som i højere grad tager udgangspunkt i det saglige og ikke udelukkende bygger på, at vi får skabt en frygt hos mennesker, som måske ikke er nødvendig.

Vi skal selvfølgelig være utålmodige med hensyn til løsningerne. Vi skal produktudvikle, vi skal erstatte farlige stoffer, vi skal vide-

reudvikle også de processer, vi bruger i virksomheden, men jeg tror, det er vigtigt, hvis det er noget, der skal holde, at det bygger på saglighed. Det, der i sidste ende bliver ikke bare ministerens problem, men også Folketingets, er den prioritering af indsatsen, som det vil være nødvendigt at foretage.

Man kan vælge enten at sige, at vi skal tage os af det hele på én gang – så kan vi forhåbentlig holde kritikken stangen lidt, hvis den skulle opstå – eller at sige: hvis det, vi laver, skal være så effektivt som muligt, må vi prioritere.

Jeg tror, det ville være godt, hvis vi kunne komme frem til at prioritere den indsats, vi laver, men der er på den anden siden heller ikke nogen tvivl om, at en forudsætning for, at man kan prioritere arbejdet målrettet og ikke skal tage sig af alting på én gang, er, at der er en vis enighed om det, for man kommer ikke så langt med den mere målrettede indsats, hvis man hele tiden, om jeg så må sige, skal bides i hasen, fordi man ikke kan tage sig af alle ting på én gang.

Jeg håber, at debatten her kan være med til at afklare, at der er nogle ting, som vi prioriterer højt, og som vi kan være enige om at vi vil prioritere højt for derigennem at gøre indsatsen så effektiv som muligt.

Venstre vil i alle tilfælde meget gerne bidrage til, at vi på grundlag af en sådan prioriteret indsats ikke bare tilfredsstillt et politisk behov herinde, men også er med til at få indsatsen ude omkring gjort forståelig og dermed også effektiv.

Tommy Dinesen (SF):

Når man selv kommer fra det private erhvervsliv, oven i købet fra et fag, som er berøgt for de fleste arbejdsskader, og således et fag med stor fare for de ansatte, skuffes man gevaldigt over den redegørelse, som her foreligger fra arbejdsministeren.

Selvfølgelig er der punkter, hvor man kan være enig med ministeren, og dem vil jeg omtale senere, men ellers må jeg opfatte redegørelsen som regeringens udspil i en kommende valgkamp. Her kan man da også lære noget om konservativ politik, nemlig at skal der gøres et forebyggende arbejde på virksomhederne, sker det kun, hvis der er vækst, og man spørger uvilkårligt sig selv, hvad der skal ske på arbejdsmiljøområdet. Hvis der er